

ולהעמיד אותן במקום. לא ידעתי למה בדיוק הוא התכוון, ולא ידעתי מה הוא רוצה ממני. הוא אמר לי שנמאס לו מכל הבחורות המסרירות אותו וכי הוא רוצה לנוח. אז שאלתי אותו אם הוא לא נח מספיק מבחינה זו כלפיך הריכה שנים בבית הסוהר. הוא הסתכל עלי במבט מוזר ולא ענה. הלכתי משם וניסיתי להבין לשם מה הוא הזמין אותי בכלל. כל העניין נראה לי מוזר במקצת.

“לא בראש שלו”

למחרת שוב צילצל וסיפר לי בהתרגשות כי העיתונים הרביקו לו סתם סיפור עם בחורה שהוא נקושי מכיר, אבל שהוא יודע מה זה עיתונים ואין מה לעשות. הוא חושב עכשיו רק על המשפט החוזר והוא רוצה להוכיח

למטה. כשראה אותי נכנסת למכונית שלי, נראה מופתע ושאל אותי אם איני פוחדת לנסוע בלילה לבר בכבישים המסוכנים, וביקש שאשמור על עצמי טוביטוב, כי מי יודע מה יכול לקרות לי בלילה. למחרת ב-7 בבוקר קיבלתי טלפון מברנס. הוא ביקש שאבוא אליו ואמר לי שבני מישפחתו התלהבו ממני ורוצים לראות אותי. אמרתי לו שקשה לי להגיע והצעתי שיבוא אלי לחיפה. הוא אמר שיתקשר יותר מאוחר. כשהתקשר אחר כך אמר לי שאינו יכול לבוא, שהוא עדיין המום ושהוא רוצה לשבת בבית.

“לשם מה באתי?”

באתי למחרת וראיתי את עמוס יושב עם אמו. אחרי כמה שעות, כשהוא המשיך לשבת עם אמו, לא

אבל הוא המשיך לדבר והבטיח לי שאקבל כמה שארצה עבור ההופעה, וכמובן שיקחו ויחזירו אותי במזונית. הוא דיבר בלי סוף. בלית ברירה הסכמתי ונסעתי לשם עם האוטו שלי. הכסף לא משך אותי. בעצם הייתי סקרנית לראות את ברנס, שכל כך הרבה נכתב עליו.

“הריקוד שלי מאוד סכסי”

כשהגעתי לעכו עצרתי ברמזור ושאלתי איפה גר עמוס ברנס. כולם ידעו להדריך אותי והגעתי לשם בלי בעיות. למטה כבר חיכו לי כמה בחורים. שאחד מהם עלה ואמר לכולם שהגעתי. שמעתי מחיאות כפיים כבר מלמטה. התרגשתי מאוד ועליתי.

הדלת הייתה פתוחה ועמוס קם, ניגש אלי, לחץ לי יד, הסתכל עלי ולא דיבר. הוא הזיע ונראה נרגש. כולם ראו לי,

“ברנס הסתכל לכל הכיוונים רק לא לעיניים שלי... הוא לא יכול לגעת בבחורה... הוא נמצא בכחדים... משהו קרה לו בבית הסוהר... אבל מי בכלל יכול לדעת את האמת?”

הבנתי בדיוק למה רצה שאבוא. אמו כל הזמן הסתכלה עליו ואמרה: “אבויה, כפרה”, ועוד מילים כאלה. עמוס אמר לי שהוא מעריך את אמו כי יש לה חוכמת חיים ושהיא נתנה לו עירוד וכוח כל השנים. עמוס קם ויצא לקרוא לגיסותיו ולאחיו, ואמר לי שכולם מתלהבים ממני ורוצים שאהיה בתבית אצלם. הגיעו גם מעריצות ועוד שכונות, אבל הוא לא התייחס לאף אחת. כשהתקשרו בחזרה אמר לי לענות בטלפון

עכשיו שהוא לא רוצה והוא חייב להוכיח זאת לכל העם. זו החובה שלו לעם ישראל. הוא התחיל לנאום בטלפון ואמר לי כי יצא בזכות ולא בחסד. אחרי חצי שעה של דיבורים בטלפון פתאום השתנה קולו והוא אמר: “אני לא שופט ולא עורך דין ולא חבר נכנסת. אני עמך”. הוא אמר את זה סתם. בלי קשר, ולא ידעתי מה לענות. שוב ביקש שאבוא אליו ואני הצעתי לו שאולי מוטב שייצא קצת לסרט.

היה צפוף, כולם היו נרגשים והיו צלמים בלי סוף. לא הרגשתי נוח לרקוד לפני אדם שישב כליכך הרבה שנים בבית סוהר ולא ראה בחורה. הריקוד שלי מאוד סכסי והייתי קצת במבוכה. התחלתי לרקוד ועמוס הצטרף אלי לריקוד. צילמו אותנו בלי סוף. כשגמרתי לרקוד רציתי לנסוע הביתה. להתקלח ולישון. השעה הייתה כבר 3 לפנות בוקר. קמתי לצאת ועמוס ניגש אלי. הוא עזב את האורחים וירד

ליים, למיסעדה, שייצא עם בחורות ויעשה חיים. הוא ענה לי שזה לא בראש שלו ושהוא יושב בבית. לא רוצה תרמית של מתהולל ולא רוצה שהעיתונים יקשרו אותו עם אף בחורה עד שיגמור עם המישפט. מכל הדיבורים האלה לא הבנתי מה הוא רוצה ממני בדיוק. הייתי עדיין סקרנית לדעת מה יקרה אם אהיה איתו לבר.

מיהו עמוס ברנס?

יש זב נסעתי לעכו. הפעם היינו לבר בחור. עמוס אמר לי שארגיש בנוח. הוא אמר לי: “שיגעת אותי, אלוהים לא ידע מה הוא עושה כשברא אותך, את מטריפה, יש לך גוף משגע. את יכולה להטריף כל גבר”. הוא סיפר שקנה במיוחד את הקסטות שלי כשאני רוקדת ריקודי-בטן והתלהב כממש כל השבוע. פתאום שאל אותי למה אני לא מפסיקה להופיע כרקדנית-בטן. בלי כל קשר למה שהוא דיבר קודם. במשך כל הזמן הוא ישב רחוק ממני והסתכל לכל הכיוונים רק לא לעיניים שלי. שאלתי אותו למה הוא לא מסתכל לי בעיניים, והוא ענה כי הוא עניו מדי. התגובות של עמוס נראו לי משונות. אולי בית הסוהר השפיע עליו עד שהוא לא מסוגל לגעת בבחורה, והוא נמצא בפחדים. כואב לי לראות בחור צעיר שעבר עליו סיוט כזה. אני מרגישה שהוא מתייחס לטביבה בצורה יוצאת דופן. אני לא יודעת מיהו עמוס ברנס, אני מושפעת מהעיתונים. אבל מי בכלל יכול לדעת את האמת? נעמי ארוזה

בבית ובמצריים ברי סימון נוהגת לנסוע למצריים לעתים קרובות. בתמונה: במועדון-לילה מצרי. כשהשתחרר עמוס ברנס מהכלא הזמנה ברי להופיע בביתו.